

Martin Luther

*Algemene leringen en praktijken*¹

Rick Miesel; Compiler & Editor
Biblical Discernment Ministries

Inleiding door de overzetter

Martin Luther wordt door velen op handen gedragen. Hij is zogenaamd de ‘Vader van de Reformatie’, waarvan niets nadeligs kan of mag gezegd worden.

De feiten liggen echter anders - geheel anders! Dat toont Rick Miesel hier aan. Het gaat erom dat Luther niet de persoon was zoals men hem in bepaalde kringen wenst af te schilderen. Ik zie geen enkele reden waarom men, in het kader van het Reformatiegebeuren, van Luther een bijzonder hoge dunk zou moeten hebben, integendeel.

Is dit alles belangrijk? Ja, dat is het zeker wel. Wij christenen moeten het eens en voor altijd afleren naar mensen op te zien, ook als dat reformatoren zijn. Wij moeten integendeel enkel God Zelf, de God van Abraham, Isaäk en Jakob alle eer geven. Enkel door Hem kan Zijn Woord niet gebroken worden (Johannes 10:35) of vergaan (Jesaja 40:8; 1 Petrus 1:24-25). Als het van de nietige en corrupte mens zou afgehangen hebben, zelfs als hij Luther heet, dan was daar niets van terecht gekomen. Laten we ons oefenen in waarheidzin en nuchterheid !

Marc Verhoeven.

Martin Luther (1483-1546) was een Duits theoloog en belangrijk leider van de Protestantse Reformatie. Hij werd soms de ‘Vader van het protestantisme’ genoemd, en een van de belangrijkste hoofdtakken van het Protestantisme - het Lutheranisme - is naar hem genoemd. Luther was de zoon van een Saksische mijnbouwer. Hij kwam aan de universiteit van Erfurt toen hij 18 jaar oud was. Na het afstuderen ging hij rechten studeren in 1505. In juli van dat jaar echter ontsnapte hij nauwelijks aan de dood in een gevaarlijk onweer en besloot hij monnik te worden. Hij trad in het klooster bij de Augustijner Kluizenars in Erfurt, waar hij gewijd werd in 1507. Het volgende jaar werd hij naar Wittenberg gezonden, alwaar hij zijn studies vervulde en morele filosofie doceerde. In 1511 ontving hij zijn doctoraat in de theologie en een aanstelling als professor in de Schrift, wat hij de rest van zijn leven behield. Luther bezocht Rome in 1510 voor zaken betreffende zijn orde, en hij werd geschokt toen hij de corruptie zag in de hoge kerkelijke kringen van de Rooms-katholieke kerk.

Hij was goed onderlegd in de scholastische² theologie van zijn dagen, maar hij maakte de studie van de Bijbel, in het bijzonder de brieven van Paulus, tot de kern van zijn werk. Luther ondervond dat zijn leringen sterk afweken van het traditionele gedachtegoed van de Roomse kerk. Er wordt verondersteld

¹ Sommige dingen in dit rapport werden betrokken van <http://www.iclnet.org/pub/resources/text/wittenberg/wittenberg-home.html>, “Home to works by and about Martin Luther and other Lutherans”. Het is een project van de Walther Bibliotheek van het Concordia Theological Seminary.

² Scholastiek: De scholastiek is een aanduiding voor de inhoud en de methode van het middeleeuwse denken. In de scholastiek wordt een poging gedaan de geloofswaarheden uit de theologie, die in het middeleeuwse denken een belangrijke rol vervulden, te verzoenen met de filosofische waarheden die de middeleeuwse denkers ontleenden aan de filosofen uit de Griekse oudheid (m.n. Plato en Aristoteles). Hierbij ging het om een verzoening van geloof en rede. De scholastiek heeft een bepaalde methode om met gezaghebbende teksten om te gaan. Deze bestaat uit drie fasen: lectio (lezing), quaestio (vraagstelling) en disputatio (discussie). (Encarta 2002) M.V.

dat zijn studie geleid heeft tot de conclusie dat Christus de enige middelaar was tussen God en de mens, en dat vergeving van zonden en redding enkel door Gods genade (*sola gratia*) werden gegeven en ontvangen werd door geloof alléén (*sola fide*) van de kant van de mens. Er wordt verondersteld dat deze zienswijze hem tegen de scholastische theologie zou keren, die de nadruk legt op 's mensen eigen rol in zijn redding, en tegen vele kerkelijke praktijken die de nadruk legden op rechtvaardiging door goede werken. (Wij zeggen 'er wordt verondersteld' omdat in zijn *Kleine Catechismus* van 1529 Luther duidelijk genade *alleen* en geloof *alleen* ontkent, ten gunste van de toevoeging van Doop en Sacramenten). Zijn benadering van de theologie leidde al vlug tot een botsing tussen Luther en de kerkofficiëlen, en daarmee zette hij de dramatische gebeurtenissen in van de Reformatie.

De leer van de aflaten - d.i. de wereldlijke zienswijze op zonde en berouw - werd het specifieke mikpunt van Luthers verontwaardiging. De verkoop van aflaten bij de kerk - de vermindering van tijdelijke pijniging voor zonden, begaan en beleden aan een priester, door het betalen van geld - bracht veel inkomsten binnen. De aartsbisschop van Mainz sponsorde zulke verkoop in 1517 om de paus te betalen voor zijn aanstelling in Mainz en voor de bouw van de St.-Pieters in Rome. Luther nagelde zijn beroemde 95 stellingen op de deur van de kasteelkerk van Wittenberg op 31 oktober 1517. Alhoewel sommige van deze stellingen direct de paus bekritiseerden, waren ze enkel bedoeld als hangende bezwaren ter discussie.

In 1520 was Luther klaar met twee beroemde werken waarin hij zijn zienswijzen neerschreef. In zijn *Rede tot de christelijke edelen van de Duitse natie*, inviteerde hij de Duitse prinses om de hervorming van de kerk in haar eigen handen te stellen; in *Een prelude betreffende de Babylonische gevangenschap van de Kerk*, viel hij het pausdom aan en de huidige theologie van de sacramenten; en in *Over de vrijheid van de christelijke mens*, stelde hij zijn positie over rechtvaardiging en goede werken. De bul van Paus Leo X, *Exsurge Domine*, uitgegeven op 15 juni van datzelfde jaar, gaf Luther 60 dagen de tijd om te herroepen, en *Decet Romanum Pontificem*, van 3 januari 1521, excommuniceerde hem.

Zijn hervormingswerk gedurende de daarop volgende jaren omvatte ook het schrijven van de *Kleine* en *Grote Catechismus*, sermoenboeken, meer dan een dozijn lofzangen, over de 100 traktaten, verhandelingen, bijbelcommentaren, duizenden brieven, en de vertaling van de gehele Bijbel naar het Duits. Luthers falen om leerstellig overeen te komen met Ulrich Zwingli over de natuur van de Eucharistie (1529) deed de hervormingsbeweging splijten. Niettegenstaande vond Luther voldoening in zijn huwelijk (1525) met een voormalige Cisterciënzer non, Katharina von Bora; zij kregen zes kinderen (Bewerkt en/of aangehaald uit *Funk & Wagnall's New Encyclopedia*, *Webster's New Biographical Dictionary*, en *Grolier's Electronic Encyclopedia*).

Ons wordt vandaag gezegd dat de gezamenlijke roep van de Reformatie was: *Sola Scriptura! Sola Gratia! Sola Fide!* (alléén de Schrift, alléén Genade, alléén Geloof). Maar *is* dat eigenlijk wel hetgeen Luther geloofde en leerde? In 1529 publiceerde Luther zijn populairste boek, de *Kleine Catechismus*. Door het kort becommentariëren, in vraag-en-antwoord stijl van de Tien Geboden, de Apostolische Geloofsbelijdenis, het 'Onze Vader', de Doop, het Avondmaal des Heren, legt de *Kleine Catechismus* de theologie uit van de evangelische reformatie.

Wanneer Luthers theologie in de volgende uittreksels uit de *Kleine Catechismus* wordt gepresenteerd, vraag uzelf dan het volgende af: "Indien deze theologie u anoniem werd gepresenteerd (d.w.z. zonder Luthers naam), wat zou u dan denken van het zogenaamde reddende geloof van deze auteur?":

1. Luther & wijziging van de Tien Geboden

Luthers weergave van de Tien Geboden hierna:

- (1) Gij zult geen andere goden hebben.
- (2) Gij zult de naam van uw God niet misbruiken.
- (3) Gij moet de Sabbat heiligen.

- (4) Gij zult uw vader en uw moeder eren. [opdat u alles wel gaat en u lang zal leven op aarde].
- (5) Gij zult niet doden.
- (6) Gij zult geen overspel plegen.
- (7) Gij zult niet stelen.
- (8) Gij zult geen leugens vertellen over uw naaste.
- (9) Gij zult niet begeren het huis van uw naaste.
- (10) Gij zult niet begeren uw naaste zijn vrouw, dienstknecht, meid, dieren, of wat hem toebehoort.

Bemerk hoe het Tweede Gebod van God (Ex 20:4-6: “Gij zult u geen gesneden beeld maken ... Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen ...”) nergens wordt gevonden! In plaats daarvan, om toch aan Tien Geboden te komen, werd het tiende gebod verdeeld in twee. Dat is precies hetzelfde wat u vindt in de Rooms-katholieke Catechismus. Het is gemakkelijk te begrijpen waarom de pausen geen verbod wilden tegen afgoden, beelden en afbeeldingen, maar is het niet vreemd dat Luther doorging met het wijzigen van Gods Woord? (Vgl. Dt 4:2; 12:32; Sp 30:5-6; 2Pt 3:15-16; Op 22:19).

Van zo iemand die de Schrift verandert is het dan ook niet te verwonderen dat hij niet gelooft in de inerrantie (foutloosheid) van de Schrift. Bekend is zijn lage achting voor de brief van Jakobus. Hij noemde het een “brief van stro”.

2. Luther & wedergeboorte door de doop

(Zie vooral: II).

Het Sacrament van de Heilige Doop: De eenvoudige manier waarop een vader het zal voorhouden aan zijn huishouden.

I. V. Wat is de Doop?

A. De Doop betreft niet gewoon wat water, maar het water van Gods gebod en verenigd met Gods Woord.

II. V. Wat geeft de Doop? Wat voor goeds is er aan?

A. Het *geeft de vergiffenis van zonden, bevrijdt* van de dood en de duivel, *geeft eeuwig behoud* aan allen die dit geloven, net zoals Gods woorden en beloften het verklaren (*benadrukking toegevoegd*).

V. Wat zijn deze woorden en beloften van God?

A. Onze Heer Christus sprak een van deze uit in het laatste hoofdstuk van Markus: “Wie gelooft en is gedoopt, zal bewaard worden; maar wie niet gelooft zal veroordeeld worden”.

III. V. Hoe kan water zulke grote dingen doen?

A. Natuurlijk, water brengt deze dingen niet tot stand. Het is Gods Woord, die met en in het water is. Want, zonder Gods Woord is het water gewoon water en geen Doop. Maar met Gods Woord is het een Doop, *een genadevullend water des levens*, het bad van een nieuwe geboorte in de Heilige Geest, zoals Paulus zei tot Titus in het derde hoofdstuk: “... door de wassing van de wedergeboorte en de vernieuwing van de Heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus, onze Heiland, opdat wij, door zijn genade gerechtvaardigd, erfgenamen werden naar de hoop van het eeuwige leven” (*benadrukking toegevoegd*).

IV. V. Wat is de betekenis van zulk een waterdoop?

A. Het betekent dat de oude Adam in ons zou verdronken worden door dagelijkse spijt en berouw, en sterft met alle zonden en kwade lusten, en in plaats daarvan, een nieuwe persoon dagelijks voortkomt en opnieuw opstaat uit de doden. Hij zal voor God eeuwig leven in rechtvaardigheid en zuiverheid.

V. Waar staat dit geschreven?

A. St. Paulus zegt aan de Romeinen in hoofdstuk zes: “Wij zijn dan met Christus begraven door de doop tot de dood, opdat, zoals Christus uit de doden is opgewekt door de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in nieuwhed van leven zouden wandelen”.

Is dit evangelie van “doop voor behoudenis” een ander evangelie? (vgl. Gl 1:6-9). Nummers III en IV hierboven raken ook aan het “sacramentalistische” aspect van de doop. Andermaal vertoont dit veel gelijkenis met de Rooms-katholieke sacramenten. (Zie de Eindnoot 1 dat Luthers leer over de doop detailleert vanuit zijn bijbelcommentaren).

3. Luther & Transsubstantiatie/Sacramentalisme — [*Transsubstantiatie*: de actuele substantiële tegenwoordigheid en combinatie van het lichaam en bloed van Christus met het eucharistische brood en wijn volgens een lering geassocieerd met Martin Luther (*Merriam-Webster’s Dictionary*).] [*Sacramentalisme*: geloof in of gebruik van sacramentale rituelen, handelingen, of voorwerpen; specifiek: het geloof dat de sacramenten inherent werkzaam zijn en noodzakelijk voor redding (*Merriam-Webster’s Dictionary*)].

Het Altaarsacrament: De eenvoudige manier waarop een vader het zal voorhouden aan zijn huishouden.

I. V. Wat is the Altaarsacrament?

A. Het is *het ware lichaam en bloed van onze Heer Jezus Christus* onder brood en wijn om voor ons christenen te eten en te drinken, ingesteld door Christus Zelf. (*benadrukking toegevoegd*).

III. V. Wat voor goeds doet dit eten en drinken?

A. Deze woorden zeggen ons: “Gegeven voor u” en “Uitgegoten voor u om zonden te vergeven”. Namelijk, dat *de vergiffenis van zonden, leven en behoudenis ons werden gegeven door deze woorden in het sacrament*. Omdat, waar zonden vergeven zijn, daar is ook leven en redding. (*benadrukking toegevoegd*).

IV. V. Hoe kan fysisch eten en drinken zulke grote dingen doen?

A. Natuurlijk, eten en drinken kunnen deze dingen niet doen. Deze woorden doen het: “Gegeven voor u” en “Uitgegoten voor u om zonden te vergeven”. Deze woorden, *samen met* fysisch eten en drinken zijn het belangrijke deel van het sacrament. *Ieder die deze woorden gelooft bezit wat deze zeggen en vastleggen, namelijk, de vergeving van zonden*. (*benadrukking toegevoegd*).

Klaarblijkelijk werd weer een ander Rooms-katholiek “genademiddel” overgedragen in het Lutheranisme. Interessante opmerking: in het boek *Huldrych Zwingli: His Life and Work*, merkt de auteur op dat de onenigheid tussen Zwingli en Luther over het Avondmaal des Heren diepere wortels had dan eenvoudig de aanwezigheid van de Heer in de elementen. Luther hing vast aan deze transsubstantiatieleer omdat “Volgens Luther, ‘Enkel de echte tegenwoordigheid waarborgt het Avondmaal als middel om behoud over te brengen’” (p. 132).

Bovenstaande punten waren waarschijnlijk de leerstellige sleutelonderwerpen waarmee Luther tegen Rome vocht!

Sola Scriptura? - Maar Luther wijzigde de Tien Geboden!

Sola Gratia? - Maar Luther heeft Genade laten hangen van Doop en Communie!

Sola Fide? - Maar Luther voegde Doop en Sacramenten toe aan eenvoudig geloof!

Ons basierend op deze contradicties en de duidelijke woorden van Paulus in Galaten 1:6-9³: wat zou dan onze positie moeten zijn betreffende Luthers ‘ware reddende’ geloof?

De geschiedenis toont aan dat de ‘Jonge Luther’ een meer Bijbelse positie innam over sommige van deze doctrinaire onderwerpen. In zijn latere geschriften viel hij echter terug naar de Katholieke zienswijzen, zoals hierboven gedemonstreerd in zijn leringen over doop en ‘communie’. In zijn vroegere geschriften leerde Luther duidelijk de ‘gelovigendoop’. Hij draaide later terug toen hij geconfronteerd werd met de noodzaak de kerk te organiseren in de provincies die het katholicisme hadden afgewezen. Vele van de hertogen introduceerden de ‘Reformatie’ op hun territorium omdat zij dan de bezittingen van de kloosters konden confisqueren. In deze situatie besloot Luther de kerken te organiseren als Staatskerk. Misschien wijzigden zijn leringen vanwege de politieke ‘noodwendigheden’.

Wat ook de reden mag zijn, zover men kan zeggen door het lezen van Luthers Catechismus, de *Grote* én de *Kleine*, zien we dat op het einde door Martin Luther nog maar weinig andere ‘paapse’ dingen verworpen werden dan louter de praktijk van de aflaten, gedetailleerd in zijn 95 stellingen. Dit alles hoeft niet erg te verbazen gezien de ‘Reformatoren’ slechts van plan waren het Katholicisme te ‘hervormen’, niet te ‘transformeren’, en zeker niet helemaal te verwerpen.

Luthers Catechismussen *moeten* beschouwd worden als de omschrijvende stelling van zijn geloofspunten (zie ook Eindnoot 2). Tenslotte, dat is de betekenis van het woord ‘catechismus’⁴: “een lerende opsomming van de basisprincipes van een religie, in vraag-en-antwoord vorm” (*American Heritage Dictionary*). Luthers catechismussen zijn ook de documenten waarop de Lutheran Church Missouri Synod (LCMS) werd gesticht. Zodus maakt het niets uit wat Luther schreef en leerde buiten deze *Kleine* en *Grote Catechismussen*. Hij had 16 jaar de tijd om deze te wijzigen, tussen de tijd van hun publicering in 1529 en zijn dood in 1546, maar er is **geen** bewijs dat hij dat ooit gedaan heeft.

Zoals reeds eerder werd gesuggereerd: indien deze geloofspunten u *naamloos* zouden worden gepresenteerd, zou u dan niet zeggen dat de schrijver een ketter was, zonder reddend geloof in de Heer Jezus Christus?

Dan toch vreemd dat mét Luthers naam erop gekleefd, excuses worden gemaakt, zoals: “U begrijpt hem verkeerd”, “Er is iets verloren gegaan in de vertaling”, “Deze woorden hebben niet meer dezelfde betekenis die ze in de 16de eeuw hadden”, en “Hoe durft u Martin Luther aan te vallen”!

Goede werken van Luther?

En sommige mensen zeggen: “Wat dan te zeggen van alle goede werken van Luther? Getuigen dié niet van zijn reddend geloof?” Tegen 1537 begon Luthers gezondheid af te nemen, en hij werd bedrukt door de heropleving van het pausdom, en door wat hij zag als een aanslag van de Joden die voordeel trokken uit de verwarring onder christenen om vraag over Jezus’ Messiasschap te heropenen. Ongerst over zijn eigen verantwoordelijkheid voor deze situatie, schreef hij een gewelddadige polemiek tegen de Joden, alsook een polemiek tegen het pausdom en de radicale vleugel van de Hervormers, de Anabaptisten. Luther belasterde boosaardig iedereen waarmee hij niet overeenkwam:

(a) Luther moedigde ware christenen aan om Katholieke bisschoppen te vermoorden en hun bezittingen te verwoesten (*Against the Falsely Called Spiritual Order of the Pope and the Bishops*):

³ Gl 1:6-9: “Ik verwonder mij, dat u zo snel van Hem die u door de genade van Christus heeft geroepen, overgaat naar een ander evangelie, dat geen ander is; maar er zijn sommigen die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien. Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen naast dat wat wij u als evangelie verkondigd hebben, die zij vervloekt! Zoals wij vroeger hebben gezegd, zo zeg ik ook nu weer: als iemand u een evangelie verkondigt naast dat wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt!” (M.V.)

⁴ Catechismus: leerboek dat, vroeger meestal in de vorm van vragen en antwoorden, de voornaamste punten van het christelijk geloof bevat (Encarta 2002) M.V.

“Het ware beter dat elke bisschop werd vermoord, elk [klooster] uitgeroeid werd, dat één ziel zou vernietigd worden ... Maar als zij Gods Woord niet willen horen, maar razen en tieren met banvloeken en branden, moorden en elk soort kwaad, wat verdienen zij dan beter dan een strenge opstand die hen van de aarde zal vagen? En wij zouden lachen als het zou gebeuren. ... Al wie bijdraagt lichaam, goederen en eer opdat de heerschappij van de bisschoppen zou vernietigd worden, zijn Gods beste kinderen en ware christenen”.

(b) Bij de dageraad van de Reformatie in 1517, leek het met de Joden beter te gaan. Luther sloot zich aan bij hun zaak en publiceerde een pamflet in 1523 dat hij betitelde: *Jezus Christus was een geboren Jood*. Hierin sympathiseerde hij met de Joodse binding, bespote hij hun vijanden en hoopte de Joden aan te tonen dat Jezus hun beloofde Messias was. Toen zij weigerden zich te laten dopen, veranderde Luther zijn houding, en in 1542 schreef hij een boek met de titel: *Tegen de Joden en hun leugens*. In 200 pagina's stortte Luther zijn passioneel antisemitisme uit, die weinigen hem hebben geëvenaard sindsdien. Hij noemde Joden “vreemde moordenaars en bloeddorstige vijanden” die “alle soorten van verdorvenheid praktiseerden”. In zijn venijnige uitschelding van de Joden, spoorde Luther aan tot het afbranden van synagogen, verwoesten van Joodse woningen, gebedenboeken en het confisqueren van Joodse eigendommen.

“Weet, o beminde christen, en bega geen vergissing, dat naast de duivel er geen vijand venijniger is, meer hopeloos, bitterder, dan een ware Jood ... Laat hun synagogen platgebrand worden, hun boeken geconfisqueerd, dat hen verboden worde op hun eigen manier te bidden tot God, en dat ze aan het werk worden gezet met hun handen, of, nog beter, dat de prinses hen verjage van hun landerijen, en dat de autoriteiten - zowel magistraten als geestelijkheid - zich verenigen voor dit doel”.

Helemaal tot aan zijn dood blijft Luther oproepen voor allerlei repressieve maatregelen tegen de Joden - afbranden van hun scholen, confisqueren van hun literatuur, verhinderen van rabbi's te leren op leven of dood, en confisqueren van hun bezittingen en hen verplichten handenarbeid te doen. Poliakov schreef: “Luthers laatste sermoeën in Eisleben, zijn geboortestad, vier dagen vóór zijn dood [18 februari 1546], was volledig gewijd aan de verharde Joden, waarbij het dringend bevonden werd om hen van het gehele Duitse grondgebied te verdrijven”. “Wij doen fout als we hen niet doden”, kookte Luther. Voor Luther was een dode Jood een goede Jood.

Hij pleegde zelfs heiligschennis tegen hen, zo gemeen dat het hier niet kan geciteerd worden. De leringen van Luther over de Joden werden een deel van het theologische raamwerk dat ten bate kwam van de Nazi's (Excerpted and/or adapted from the April/ May 1993 issue of *Israel My Glory*).

(c) De bijtende tong van Luther werd dikwijls toegepast in persoonlijke aanvallen en het belachelijk maken van zogenaamde kettlers, hetgeen de deur opende voor vervolgingen door hen die daarvoor weinig excuus nodig hadden.

Na een dialoog met de bescheiden vredesactivist Casper Schwenckfeld over hun verschillen over het Avondmaal des Heren, refereerde Luther naar Schwenckfeld als *Schweinfeld*, het Duitse woord voor varken (11/96, *The Berean Call*).

Luther gedoogde ook de actieve vervolging van de Anabaptisten, inclusief hun grootschalige afslachting! (*Plain and Amish*, by Bernd G. Langin, Herald Press: 1994).

De Katholieken waren reeds verantwoordelijk voor het verbranden van Anabaptisten op de brandstapel maar de Hervormers bonden hun handen vast op de rug en wierpen hen in de rivieren.

Van de Anabaptisten zei Luther: “Wie ziet hier niet in de Anabaptisten mensen bezeten door duivels, maar zelfs duivels die zelf bezeten zijn met nog ergere duivels”.

De verbazing houdt nooit op bij het zien hoe historische figuren een reputatie hebben verworven die gebaseerd is op een totale veronachtzaming van de feiten. Kunnen ware christenen zomaar voorbijzien

aan Luthers geschipper tegen het Woord Gods, zijn leer van wedergeboorte door de doop, zijn theologie van de sacramenten? Moeten wij voorbijzien aan zijn haat tegen de Joden en zijn aanmoedigingen tot geweld in de naam van Christus? Zeker en vast zouden wij zulke dingen niet tolereren van een gewone kerkganger - waarom dan wèl van Luther?

Wij kunnen nooit het hart van een mens oordelen, maar zijn vruchten zullen wij wèl moeten beoordelen. (Jh 7:24⁵; Mt 7:13-23). Ik vraag me af hoeveel valse evangeliën een mens moet prediken vooraleer we hem oordelen en waarschuwen zoals Paulus deed (vgl. Gl 1:6-10)?

Eindnoot 1

Het feit dat Luthers catechismussen ‘wedergeboorte door de doop’ leren is duidelijk. Als we even kijken naar zijn andere geschriften over het onderwerp Doop, dan krijgt Luthers doctrine van ‘rechtvaardiging door geloof alléén’ een holle (ketterse) klank. In zijn commentaren op verscheidene Bijbelboeken, schreef Luther het volgende (*benadrukking toegevoegd*):

Romeinen 6:3⁶ - “Wij zijn niet perfect geworden van zodra we werden gedoopt in Jezus Christus en Zijn dood. Gedoopt zijn in Zijn dood ... wij zijn louter gedoopt tot eeuwig leven en het koninkrijk der hemelen ... Wij hebben slechts de eerste stap gezet om eeuwig leven te zoeken” (*Commentary On The Epistle To The Romans*, trans. J. Theodore Mueller, p. 85).

Galaten 3:27⁷ - “[Sprekend van het uitdoen van het zondekleed en het aandoen van Jezus Christus] Dit wordt niet bereikt door het veranderen van kledingstuk, noch door enige wetten of werken, maar door wedergeboorte en de vernieuwing van de inwendige mens, *hetgeen gedaan werd in de Doop*, zoals Paulus zei: ‘Want u allen die bent gedoopt, hebt Christus aangedaan’ ... *degenen die gedoopt zijn werden wedergeboren en vernieuwd door de Heilige Geest tot een hemelse rechtvaardigheid en tot eeuwig leven* ... Dit moet goed onthouden worden, omdat er zotte en fantastische geesten zijn, die de majesteit willen schenden van de doop en die er slecht over spreken. Paulus daarentegen heeft het aanbevolen en uitgelegd ... Alsof hij zei, *U bent uit de wet overgezet in een nieuwe geboorte, die gewerkt werd in de doop* ... [door welke] u gekleed bent met een nieuw kleedsel, namelijk met de gerechtigheid van Christus”. (*A Commentary On Saint Paul’s Epistle To The Galatians*, trans. Robert Carter, pp. 346-347).

Luther en zij die de leer van ‘wedergeboorte door de doop’ hebben aangehouden zijn verantwoordelijk voor de hele vloot valse leringen die het christendom van vandaag teistert. Geen wonder want de hedendaagse leer van wedergeboorte door de doop komt voort uit Luthers Protestantisme. Alhoewel, Luther zou misschien ineenkruipen bij gegedachte dat zijn valse lering resulteerde in de perversie van de Mormonen om voor de doden te dopen (*Martin Luther and Baptismal Regeneration*, a tract by E.L. Bynum, Tabernacle Baptist Church, Lubbock, Texas).

Eindnoot 2

Alhoewel dat niet te betrekken is op zijn Catechismussen, was Luther ook een aanbieder van de Rooms-katholieke Maria. In zijn eigen woorden (*benadrukking toegevoegd*):

“... zij is vol van genade, uitgeroepen *geheel zonder zonde te zijn*. ... Gods genade vult haar met alle goed en maakt haar *verstoken van alle kwaad*. ... God is met haar, betekenend dat *alles wat zij deed*

⁵ Jh 7:24: “Oordeelt niet naar het aanzien, maar velt een rechtvaardig oordeel”; 1Ko 5:12: “Oordeelt u niet hen die binnen zijn?” (M.V.)

⁶ Rm 6:3: “Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn?” (M.V.)

⁷ Gl 3:27: “Want u allen die tot Christus bent gedoopt, hebt Christus aangedaan” (M.V.)

of niet deed goddelijk was en de werking van God in haar. Bovendien, God bewaakte en beschermde haar van alles wat haar nadelig zou kunnen zijn” (*Luther’s Works*, American edition, Vol. 43, p. 40, ed. H. Lehmann, Fortress, 1968).

“... zij werd terecht niet enkel de Moeder van de mens genoemd, maar ook de Moeder van God. ... het is zeker dat Maria de Moeder is van de echte en ware God” (“Sermoen over Johannes 14:16”: *Luther’s Works* [St. Louis], ed. Jaroslav Pelican, Concordia. Vol. 24. p. 107).

“Christus onze Redder was de echte en natuurlijke vrucht van Maria’s maagdelijke schoot ... Dit gebeurde zonder de medewerking van de mens, en *zij bleef een maagd daarna*” (“On the Gospel of St. John”: *Luther’s Works*, Vol. 22. p. 23, ed. Jaroslav Pelican, Concordia, 1957).

“De mensen hebben haar glorie samengebald in een enkele zin: De Moeder van God. Niemand kan iets groters van haar zeggen, al zou hij meer tongen hebben dan er bladeren zijn aan de bomen” (From the *Commentary on the Magnificat*).

Rick Miesel; Compiler & Editor
Biblical Discernment Ministries
P.O. Box 679
Bedford, IN 47421-0679
Biblical Discernment Ministries - Revised 4/97
rambdm@tima.com
<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm